

There are no translations available.
Стояв Командир, дощами промок,
І думкою серце ранив,
Чи хто спом'яне, принесе вінок
Вмираючим за тиранів?

О як же багато, багато їх
Упало на смертному полі,
Та тільки багнетами армій чужих
Не здобути своєї волі!

Гей, наступило військо вороже,
Аж почорніла долина.
Зів'яла травиця, висохла криниця,
Впала червона калина.

Визвольний шлях. — 1975. — Кн. 3. — С. 287.